

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10P/19/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312202544
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5312202544.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. S., nar. XX.XX.XXXX, trv. D. XXX XX K. - J. XX, toho času bytom u navrhovateľky, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, v konaní zastúpeného súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, maloleté dieťa rodičov: matky D. S., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom K. - J. XX, ktorá zomrela dňa 23.02.2012 a otca K. Š., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom XXX XX K. - C., adresa na doručovanie: 023 56 K. XXX, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, v konaní o návrhu navrhovateľky N. R., W.. K., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom XXX XX K. X, na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti a o výživné na maloletého, takto

rozhodol:

Súd z v e r u j e maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky N. R., W.. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. X, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec maloletého K. Š., nar. XX.X.XXXX j e p o v i n n ý s účinnosťou od vyhlásenia tohto rozsudku prispievať na výživu maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX sumou 30,- eur mesačne, k rukám navrhovateľky N. R., W.. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. X, so splatnosťou vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 12P/67/2003-22 zo dňa 07.4.2004 vo výroku o výživnom na maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na Okresnom súde Čadca dňa 05.3.2012, súčasne spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, navrhovateľka požiadala súd o zverenie maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX, syna svojej matky D. S., po jej smrti do svojej náhradnej osobnej starostlivosti a uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého syna minimálnou zákonom ustanovenou sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Súd najskôr rozhodol o dočasnej úprave pomerov maloletého dieťaťa predbežným opatrením, nariadeným uznesením č.k. 10P/19/2012-17 zo dňa 07.3.2012, ktorým maloletého dočasne zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého syna v minimálnej zákonom stanovenej výške.

Otec maloletého vyhlásením do zápisnice na pojednávaní súdu vo veci samej dňa 17.4.2012 s cit. návrhom navrhovateľky súhlasil.

Súdom ustanovený kolízny opatrovník maloletého dieťaťa i súdom o stanovisko požiadaná Obec Makov zhodne odporučili návrhu navrhovateľky vyhovieť a maloletého zveriť do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony potrebné pre prípravu pojednania a rozhodnutia veci (vrátane ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému na zastupovanie v konaní,

ktorého požiadal o prešetrenie súčasných pomerov maloletého), na výsledky dokazovania vykonaného na pojednávaní vo veci samej dňa 17.4.2012, súd v konaní aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“), konkrétne ust. §§ 44, 45 a nasl. v spojení s ust. §§ 62 a nasl. Zákona o rodine, upravujúcimi rozhodovanie súdu o náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté deti a vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - „OSP“), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane vyjadrenia súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka, pomery maloletého a ostatných účastníkov, vrátane navrhovateľky, ktorej bol maloletý predbežne zverený do starostlivosti a súčasne odporúčenej súdu ako vhodnej osoby na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti, v prospech a so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa (ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika, uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb., tiež čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a ust. §§ 28 a nasl., § 44 ods.4, §§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

Podľa ust. § 44 ods.1 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba naviazujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa ust. § 45 ods.1 až ods.8 Zákona o rodine:

(1) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

(2) Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

(3) V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

(4) Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

(5) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

(6) Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

(7) Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

(8) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ust. § 46 ods.2 Zákona o rodine maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti jednému z manželov so súhlasom druhého manžela.

Podľa ust. § 47 ods.1, 2 a 5 Zákona o rodine:

(1) Náhradná osobná starostlivosť zaniká

a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa,

b) smrťou maloletého dieťaťa,

c) smrťou osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,

d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,

e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti,

f) rozvodom manželov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 46.

(2) Súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

(5) Ak zanikne náhradná osobná starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd rozhodne o ďalšej náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa.

Podľa ust. § 62 ods.1,2,3,4 a 5 Zákona o rodine:

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pokiaľ ide o rozhodné pomery účastníkov, z ktorých súd v čase vyhlásenia tohto rozsudku vychádzal pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti na maloletého, navrhovateľka, ktorá už v čase rozhodnutia súdu v tejto veci zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého so súhlasom a s pomocou svojho manžela K. R., je zamestnaná ako robotníčka v spoločnosti A. I. s r.o. so sídlom v K., s priemerným čistým príjmom 337,36 eur mesačne. Jej manžel je živnostník, vykonáva zámočnicke a maliarske práce v spoločnosti N. I. W. V. I. I. C. J. I. R. J., s priemerným čistým príjmom 1.000,- až 1.200,- eur mesačne. Maloletý K. navštevuje 7. ročník Základnej školy C. K.. Okrem krátkozrakosti je jeho zdravotný stav inak dobrý. Otec maloletého po návrate z výkonu trestu odňatia slobody (ktorý vykonával od 16.6.2010 do 27.3.2012) býva na sociálnej ubytovni obce a pre Obec K. začal na základe dohody o vykonaní práce vykonávať rôzne pomocné práce, s dohodnutým zárobkom 2,- eur / h; na pojednávaní deklaroval svoju súčasnú schopnosť platiť výživné na maloletého vo výške 30,- eur mesačne.

Súd poukazuje na ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine, umožňujúce (v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP) zmenu tohto rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu i bez návrhu, v prípade budúcej zmeny pomerov oproti pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých súd vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP v spojení s ust. § 81 ods.1 OSP. Pretože po tom, ako na pojednávaní vo veci dňa 17.4.2012, uskutočnenom za osobnej účasti navrhovateľky, otca maloletého i poverenej zástupkyne kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, súd vyhlásil rozsudok, sa následne všetci účastníci a ich zástupcovia voči súdu výslovne vzdali odvolania proti rozsudku v tejto veci (§ 207 ods.1 OSP), vyhotovuje súd skrátené odôvodnenie tohto rozsudku, v zákonom určenom rozsahu podľa ust. § 157 ods.3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plynie od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. (§ 207 ods.1 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).